

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Janusza Kowalskiego.

(-) Waldemar Andzel; (-) Dorota Arciszewska-Mielewczyk; (-) Anna Baluch; (-) Barbara Bartuś; (-) Jacek Bogucki; (-) Joanna Borowiak; (-) Lidia Burzyńska; (-) Tadeusz Chrzan; (-) Michał Cieślak; (-) Przemysław Czarnek; (-) Lidia Czechak; (-) Zbigniew Dolata; (-) Przemysław Drabek; (-) Magdalena Filipek-Sobczak; (-) Andrzej Gawron; (-) Grzegorz Gaża; (-) Szymon Giżyński; (-) Robert Gontarz; (-) Mariusz Gosek; (-) Marcin Grabowski; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Czesław Hoc; (-) Paweł Hreniak; (-) Norbert Jakub Kaczmarczyk; (-) Jan Kanthak; (-) Fryderyk Sylwester Kapinos; (-) Maria Koc; (-) Janusz Kowalski; (-) Bartosz Józef Kownacki; (-) Wiesław Krajewski; (-) Leonard Krasulski; (-) Andrzej Kryj; (-) Mariusz Krystian; (-) Wioletta Maria Kulpa; (-) Władysław Kurowski; (-) Ewa Leniart; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Ewa Malik; (-) Maciej Małecki; (-) Dariusz Matecki; (-) Marek Matuszewski; (-) Anna Milczanowska; (-) Anna Paluch; (-) Teresa Pamuła; (-) Monika Pawłowska; (-) Bolesław Piecha; (-) Anna Pieczarka; (-) Marcin Porzucek; (-) Jacek Sasin; (-) Kazimierz Smoliński; (-) Krzysztof Sobolewski; (-) Katarzyna Sójka; (-) Robert Telus; (-) Włodzimierz Tomaszewski; (-) Piotr Uruski; (-) Marcin Warchoń; (-) Marek Wesoły; (-) Patryk Wicher; (-) Teresa Wilk; (-) Tadeusz Woźniak.

U S T A W A

z dnia...

o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2024 r., poz. 1361) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 w ust. 1a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie wykorzystywać jako surowców do wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub do wytwarzania biometanu z biogazu paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia lub biomasy, biogazu lub biopłynów, zanieczyszczonych substancjami niebędącymi biomasą, biogazem lub biopłynami zwiększającymi ich wartość opałową, z wyjątkiem konieczności dodania gazu zmieniającego ciepło spalania biometanu, ze względu na wymogi operatora sieci, do którego instalacja jest przyłączona, a ilość i jakość tego gazu można jednoznacznie określić;”;

2) w art. 83l po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w ust. 2 nie przysługuje za ekwiwalent gazu, o którym mowa w art. 9 ust 1a pkt 3. Ekwiwalent gazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1a pkt 3 nie jest uwzględniany przy obliczaniu mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu. Gaz, o którym mowa w art. 9 ust. 1a pkt 3 jest dodawany, a jego ilość opomiarowana, przez wytwórcę przed wprowadzeniem do sieci gazowej. Dodawanie gazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1a pkt 3, który jest dodawany wyłącznie w celu wypełnienia wymogów w zakresie ciepła spalania, określonych przez operatora sieci, do którego instalacja jest przyłączona, nie wymaga posiadania osobnej koncesji na obrót paliwami gazowymi.

3) w art. 83m w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) miejsce przyłączenia do sieci gazowej instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie

o przyłączenie, oraz lokalizację i moc zainstalowaną tej instalacji przeliczoną na moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, przyjmując sprawność elektryczną agregatu kogeneracyjnego na poziomie 41 %, z uwzględnieniem schematu miejsca dozowania gazu, o którym mowa w art. 9 ust 1a pkt 3;”

Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Polska dysponuje piątym co do wielkości potencjałem wytwarzania biometanu w Unii Europejskiej, może produkować do 8 mld m³ tego gazu rocznie i znacząco ograniczyć import gazu ziemnego z zagranicy. Jednak dotychczas nie powstała w kraju ani jedna biometanownia, a potencjał wykorzystywany jest w zaledwie 4% do produkcji energii elektrycznej i ciepła z biogazu, czyli mieszaniny biometanu i CO₂.

Biometan jest wytwarzany z odpadów i pozostałości, które w innym przypadku podlegają biodegradacji, uwalniając do atmosfery metan, który poprzez wykorzystanie tych substratów do wytwarzania biometanu, służyłby do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego i klimatycznego kraju. Dodatkowo w procesie wytwarzania biometanu powstaje masa pofermentacyjna, która ma wysokie wartości odżywcze i może być wykorzystywana jako nawóz.

Wymiernym efektem wykorzystania odpadów i pozostałości dla ich producentów (rolnictwo i przetwórstwo spożywcze) oraz zastępowania nawozów sztucznych pofermentem, jest obniżenie śladu węglowego produkcji rolnej i przetwórczej. Wdrażanie restrykcyjnej polityki klimatycznej UE oznacza, że unijny rynek w kolejnych latach będzie dla polskich rolników oraz przetwórców żywności coraz bardziej wymagający. Dodatkowo, zmieniają się także preferencje żywieniowe mieszkańców UE, które są dla wytwórców i przetwórców sektora rolno-spożywczego istotne, ponieważ około 40% produkowanej w Polsce żywności trafia na eksport, w większości do krajów UE.

Instalacje biometanowe przynoszą także korzyści dla samorządów lokalnych, przede wszystkim w postaci odprowadzania podatku od nieruchomości, w wysokości zazwyczaj ok. 2% wartości budowli. Przykładowo, dla niewielkiej instalacji biometanowej o mocy ekwiwalentnej 1 MW_{el}, wartość inwestycji wynosi około 40 mln zł, przychody gminne z tytułu podatku od nieruchomości należy szacować na poziomie ok. 280 tys. zł rocznie. Do tego dochodzi podatek gruntowy w wysokości około 30 tys. zł rocznie. Dodatkowymi korzyściami są 3-4 miejsca pracy na trwale związane ze społecznością lokalną oraz rozwój specjalistycznego przemysłu budowlanego (biometanownie budowane są w 80% w oparciu o produkt polski).

Jedną z kluczowych barier dla rozwoju sektora biometanu w Polsce jest charakterystyka sieci dystrybucyjnych. Ze względu na zróżnicowaną wartość ciepła spalania gazu w polskich sieciach gazowych, w wielu przypadkach konieczne jest dostosowanie jakości biometanu przed zatłaczaniem do sieci.

W większości przypadków chodzi o zwiększenie ciepła spalania, ponieważ w wielu regionach gaz w sieciach dystrybucyjnych ma ciepło spalania powyżej 40 MJ/m³ (średnie ciepło spalania paliw gazowych w sieciach gazowych wynosi około 41,5 MJ/m³), co jest wielkością nieosiągalną dla biometanu (wartość ciepła spalania czystego metanu wynosi 39 MJ/m³). Ponadto w niektórych województwach (województwo wielkopolskie, lubuskie, zachodniopomorskie) paliwa gazowe w sieci charakteryzują się dużą zawartością azotu i niższym ciepłem spalania. Dla takich sieci gazowych wymagane może być zubażanie biometanu poprzez dodanie innego gazu przed zatłoczeniem do sieci.

Konieczne jest doprecyzowanie w ustawie o odnawialnych źródłach energii, że mieszanie biometanu z innymi gazami jest możliwe, z założeniem, że do obliczania ujemnego salda, paliwo dodatkowe nie jest uwzględniane.

W większości krajów europejskich, problem wyższego ciepła spalania nie występuje, w niektórych, takich jak Czechy, gdzie jest podobna sytuacja jak w Polsce, uzgodniono obniżenie wymagania dla biometanu do wysokości 38 MJ/m³. Natomiast w Niemczech i w Wielkiej Brytanii, gdzie w sieciach także często jest różny poziom ciepła spalania, standardowo, przed zatłoczeniem do sieci, stosowane jest dodawanie propanu lub innego gazu do biometanu.

Usankcjonowanie możliwości dodawania innego gazu do biometanu spowoduje także konieczność zmiany rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości biogazu, biogazu rolniczego i biometanu, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii i transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe. W rozporządzeniu należy określić wymagania dla pomiaru pośredniego określające zasady rzetelnego wyliczenia udziału biometanu w produkowanym paliwie gazowym (biometan oraz gaz dodatkowy wzbogacający lub zubożający).

Projekt ustawy nie pociąga za sobą negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa, nie tylko nie generuje kosztów dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, ale dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego generuje dodatkowe dochody.

Projekt ustawy może mieć wpływ na operatorów dystrybucyjnych gazu oraz spółki obrotu gazem z uwagi na brak regulacji dotyczących sposobu obrotu i pokrywania kosztów obrotu i dystrybucji paliwa dodatkowego. Projekt wywołuje pozytywne skutki gospodarcze i ma wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców z uwagi na rozwój nowego sektora gospodarczego w Polsce oraz zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego poprzez produkcję biometanu, który zastępuje importowany gaz ziemny.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Janusz Kowalski

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Proponowane zmiany sprowadzają się do doprecyzowania w ustawie o odnawialnych źródłach energii, że mieszanie biometanu z innymi gazami jest możliwe, z założeniem, że do obliczania ujemnego salda, paliwo dodatkowe nie jest uwzględniane.

Usankcjonowanie możliwości dodawania innego gazu do biometanu spowoduje także konieczność zmiany rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości biogazu, biogazu rolniczego i biometanu, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii i transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe. W rozporządzeniu należy określić wymagania dla pomiaru pośredniego określające zasady rzetelnego wyliczenia udziału biometanu w produkowanym paliwie gazowym (biometan oraz gaz dodatkowy wzbogacający lub zubożający).

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projekt jest spójny z dotychczasowymi regulacjami. Wdrożenie proponowanych rozwiązań pociąga za sobą konieczność uregulowania kwestii związanych z obrotem paliwem dodatkowym w sieciach gazowych takich jak kwestia konieczności posiadania koncesji obrotowej i zakresów odpowiedzialności poszczególnych podmiotów. Projekt jest zgodny z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Projekt jest zgodny z prawem międzynarodowym oraz prawem UE. Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt wywołuje pozytywne skutki społeczne:

- a) poprzez wykorzystanie gnojowicy i innych odpadów rolniczych, instalacja biometanowa niweluje uciążliwości z procesami składowania, a wykorzystanie pofermentu zamiast nawozu znacząco obniża uciążliwości związane ze stosowaniem gnojowicy na polach oraz zapewnia efektywniejsze utrzymanie wilgoci w glebie i późniejsze jej nawadnianie,
- b) wykorzystanie odpadów i stosowanie pofermentu obniża emisję do atmosfery i w efekcie ślad węglowy gospodarstw rolnych,
- c) jedna instalacja biometanowa daje dodatkowe 3-4 miejsca pracy w lokalnej społeczności.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy może mieć wpływ na małych operatorów dystrybucyjnych gazu oraz spółki obrotu gazem z uwagi na brak uregulowań dotyczących sposobu obrotu i pokrywania kosztów obrotu i dystrybucji paliwa dodatkowego. Projekt wywołuje pozytywne skutki gospodarcze i ma wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców z uwagi na rozwój nowego sektora gospodarczego w Polsce oraz zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego poprzez produkcję biometanu, który zastępuje importowany gaz ziemny.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt ustawy nie pociąga za sobą negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa, nie tylko nie generuje kosztów dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego, ale dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego generuje dodatkowe dochody.

Instalacje biometanowe przynoszą korzyści dla samorządów lokalnych, przede wszystkim w postaci odprowadzania podatku od nieruchomości, w wysokości zazwyczaj ok. 2% wartości budowli. Przykładowo, dla niewielkiej instalacji biometanowej o mocy ekwiwalentnej 1 MWel, wartość inwestycji wynosi około 40 mln zł, przychody do gminy z tytułu podatku od

nieruchomości należy szacować na poziomie ok. 280 tys. zł rocznie. Do tego dochodzi podatek gruntowy w wysokości około 30 tys. zł rocznie.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Nie dotyczy

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Warszawa, 10 stycznia 2025 r.

BEOS-WPEiM-2772/24

DS. 1120. 25. 2025 (2)
13. 01. 2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego
projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Kowalski)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy ma na celu znowelizowanie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii¹, dalej jako „ustawa o OZE”.

Zgodnie ze zmienianym art. 9 ust. 1a pkt 3 ustawy o OZE wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu ma być obowiązany nie wykorzystywać jako surowców do wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub do wytwarzania biometanu z biogazu paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia lub biomasy, biogazu lub biopłynów, zanieczyszczonych substancjami niebędącymi biomasą, biogazem lub biopłynami zwiększającymi ich wartość opałową, z wyjątkiem konieczności dodania gazu zmieniającego ciepło spalania biometanu, ze względu na wymogi operatora sieci, do którego instalacja jest przyłączona, a ilość i jakość tego gazu można jednoznacznie określić.

Z powyższą zmianą łączy się propozycja dodania ust. 4 w art. 83l ustawy o OZE, który ma określić zasady dodawania gazu do biometanu oraz zmiana art. 83m w ust. 3 pkt 4 ustawy o OZE, który dotyczy deklaracji składanej przez wytwórcę biometanu Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki.

W art. 2 projektu zawarty jest przepis przejściowy.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 1361.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić:

- art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), który określa cele polityki UE w dziedzinie energetyki;
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych², dalej jako „dyrektywa 2018/2001”;
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniającą dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylającą dyrektywę 2009/73/WE³, dalej jako „dyrektywa 2024/1788”.

2.1. Zgodnie z art. 194 ust. 1 lit. c w ramach ustanawiania lub funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz z uwzględnieniem potrzeby zachowania i poprawy stanu środowiska, polityka Unii w dziedzinie energetyki ma na celu, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, wspieranie efektywności energetycznej i oszczędności energii, jak również rozwoju nowych i odnawialnych form energii.

2.2. Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2018/2001 ustanawia ona wspólne ramy dla promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz określa wiążący unijny cel ogólny w odniesieniu do całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w Unii w 2030 r. Ustanawia ona również zasady dotyczące m.in. wsparcia finansowego na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz dotyczące prosumpcji takiej energii elektrycznej, wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia oraz w sektorze transportu. Określa ona również kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych dla biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy.

Zgodnie z art. 2 pkt 1 dyrektywy 2018/2001 „energia ze źródeł odnawialnych” lub „energia odnawialna” oznacza energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego (energię słoneczną termiczną i energię fotowoltaiczną) oraz energię geotermalną, energię otoczenia, energię pływów, fal i inną energię oceanów, hydroenergię, biomasę oraz gaz pochodzący z wysypisk śmieci, oczyszczalni ścieków i ze źródeł biologicznych (biogaz).

Zgodnie z art. 2 pkt 28 dyrektywy 2018/2001 „biogaz” oznacza paliwa gazowe wyprodukowane z biomasy.

Zgodnie z art. 2 pkt 36 dyrektywy 2018/2001 „odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego” oznaczają paliwa ciekłe lub gazowe wykorzystywane w sektorze transportu inne niż biopaliwa lub biogaz,

² Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 82.

³ Dz. Urz. UE, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>.

których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa.

2.3. Zgodnie z art. 1 ust. 2 dyrektywy 2024/1788 ustanawia ona wspólne zasady dotyczące przesyłu, dystrybucji, dostaw i magazynowania gazu ziemnego z wykorzystaniem systemu gazu ziemnego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumentów w celu stworzenia zintegrowanego, konkurencyjnego i przejrzystego rynku gazu ziemnego w Unii, a także zasady dotyczące organizacji i funkcjonowania tego sektora, dostępu do rynku, kryteriów i procedur mających zastosowanie do udzielania zezwoleń na świadczenie usług przesyłowych, dystrybucyjnych, dostawy i magazynowanie gazu ziemnego z wykorzystaniem systemu gazu ziemnego oraz na eksploatację tego systemu.

Zgodnie z art. 2 pkt 2 dyrektywy 2024/1788 „gaz odnawialny” oznacza biogaz zdefiniowany w art. 2 pkt 28 dyrektywy 2018/2001, w tym biogaz przerobiony na biometan oraz odnawialne paliwa pochodzenia niebiologicznego zdefiniowane w art. 2 pkt 36 tej dyrektywy.

W motywie 10 preambuły do dyrektywy 2024/1788 stwierdzono, że włączenie zrównoważonego biometanu zgodnie z kryteriami określonymi w dyrektywie 2018/2001 do systemu gazu ziemnego wspiera unijne cele klimatyczne i pomaga zdywersyfikować dostawy energii.

W motywie 112 preambuły do dyrektywy 2024/1788 stwierdzono, że państwa członkowskie powinny podjąć konkretne środki w celu wsparcia szerszego stosowania zrównoważonego biometanu lub innych rodzajów gazów, które technicznie i bezpiecznie mogą zostać wprowadzone do systemu gazu ziemnego i być nim transportowane, a ich producenci powinni uzyskać niedyskryminacyjny dostęp do systemów gazowych, pod warunkiem że dostęp ten pozostaje niezmiennie zgodny z odpowiednimi przepisami technicznymi i normami bezpieczeństwa i o ile dyrektywa 2024/1788 nie przewiduje inaczej.

W motywie 143 preambuły do dyrektywy 2024/1788 stwierdzono, że państwa członkowskie powinny zapewnić, uwzględniając niezbędne wymagania jakościowe, niedyskryminacyjny dostęp biometanu lub innych rodzajów gazu do systemu gazu ziemnego, pod warunkiem, że dostęp ten będzie stale zgodny z zasadami technicznymi i normami bezpieczeństwa. Te zasady i normy powinny zapewniać technicznie wykonalne i bezpieczne wprowadzanie i transport biometanu i innych rodzajów gazów systemem gazu ziemnego oraz powinny uwzględniać charakterystykę chemiczną tych gazów.

Zgodnie z art. 30 dyrektywy 2024/1788 państwa członkowskie umożliwiają dostęp gazów odnawialnych i niskoemisyjnych do rynku i infrastruktury bez względu na to, czy instalacje wytwarzania gazów odnawialnych i niskoemisyjnych są przyłączone do sieci dystrybucyjnych lub przesyłowych, przy uwzględnieniu założeń dotyczących rozwoju produkcji,

dostaw i zużycia gazu ziemnego zgodnie z art. 55. ust. 2 lit. f tej dyrektywy⁴.

Zgodnie z art. 41 ust. 1 dyrektywy 2024/1788 operator systemu przesyłowego ustanawia i publikuje przejrzyste i skuteczne procedury niedyskryminacyjnego przyłączania instalacji wytwarzania gazu odnawialnego i gazu niskoemisyjnego zgodnie ze zdolnościami określonymi w dziesięcioletnim planie rozwoju sieci, o którym mowa w art. 55. Procedury te podlegają zatwierdzeniu przez organy regulacyjne. Państwa członkowskie mogą przyznać instalacjom wytwarzania biometanu pierwszeństwo w przyłączaniu.

Zgodnie z art. 41 ust. 2 dyrektywy 2024/1788 operatorzy systemów przesyłowych nie są uprawnieni do odrzucania uzasadnionych ekonomicznie i wykonalnych pod względem technicznym wniosków o przyłączenie nowej lub istniejącej, ale jeszcze nie przyłączonej instalacji wytwarzania gazu odnawialnego i gazu niskoemisyjnego, z wyjątkiem sytuacji, w których spełnione są warunki określone w art. 38.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przedmiotem projektu ustawy jest umożliwienie wytwórcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu dodania gazu zmieniającego ciepło spalania biometanu ze względu na wymogi operatora sieci, do którego instalacja jest przyłączona. W związku z tym projekt powinien zostać oceniony pod kątem zgodności z dyrektywą 2018/2001 oraz dyrektywą 2024/1788.

Dyrektywa 2018/2001 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁵, dalej jako „dyrektywa 2009/28/WE”. Dyrektywa 2009/28/WE została wdrożona do polskiego porządku prawnego przede wszystkim na mocy ustawy o OZE oraz częściowo na mocy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne⁶.

Opiniowany projekt ustawy zakłada znowelizowanie przepisów art. 9 ust. 1a, art. 83l i art. 83m ustawy o OZE. Należy zauważyć, że wskazane przepisy zostały dodane do ustawy o OZE na mocy ustawy z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw⁷, która w zakresie swojej regulacji wdrażała niektóre postanowienia dyrektywy 2018/2001. W uzasadnieniu rządowego projektu wskazanej ustawy stwierdzono, że wprowadzenie tych przepisów ma na celu „stworzenie warunków umożliwiających realizację przyjętych przez Polskę zobowiązań

⁴ Zgodnie z art. 94 ust. 1 dyrektywy 2024/1788 państwa członkowskie mają wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania m.in. art. 2-6, art. 8-31, art. 35-38, art. 40 ust. 1, art. 41, art. 42 i art. 43 w terminie do dnia 5 sierpnia 2026 r.

⁵ Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009 r., s. 16, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, ze zm.

⁷ Dz. U. poz. 1762.

międzynarodowych i zmniejszania emisyjności sektora energetycznego. Rozwój instalacji produkujących biometan przyczyni się w szczególności do zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r., w tym w sektorze transportu, ze szczególnym uwzględnieniem wymogów w zakresie ograniczenia wykorzystania do tego celu biogazu oraz biopaliw wytworzonych z surowców spożywczych i pastewnych”⁸. Przywołane fragmenty uzasadnienia zamieszczono w tzw. odwróconej tabeli zgodności, co oznacza, że art. 9 ust. 1a, art. 83l i art. 83m ustawy o OZE nie są przepisami wdrażającymi dyrektywę 2018/2001.

Zmiany proponowane w projekcie ustawy nie zmieniają charakteru prawnego przywołanych przepisów ustawy o OZE. Można je uznać za niesprzeczne z dyrektywą 2018/2001.

Jeśli chodzi o dyrektywę 2024/1788, to można uznać, że zmieniane przepisy ustawy o OZE wpisują się w jeden z celów tej dyrektywy, jakim jest wsparcie szerszego stosowania zrównoważonego biometanu lub innych rodzajów gazów (zob. motyw 112 preambuły do dyrektywy 2024/1788). Kwestia będąca przedmiotem projektu ustawy (dodawanie do biometanu gazu zmieniającego jego ciepło spalania) nie jest wprost uregulowana przepisami dyrektywy 2024/1788, ale pośrednio dotyczą jej m.in. art. 30 i art. 41 tej dyrektywy. W świetle tych przepisów można uznać, że projekt ustawy nie jest sprzeczny z dyrektywą 2024/1788.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
naczelnik wydziału
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślak

⁸ Zob. uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3279, IX kadencja Sejmu).

Warszawa, 10 stycznia 2025 r.

BEOS-WPEiM-2772/24

DS. 1120.25.2025
13.01.2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Kowalski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy ma na celu znowelizowanie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii¹, dalej jako „ustawa o OZE”.

Zgodnie ze zmienianym art. 9 ust. 1a pkt 3 ustawy o OZE wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu lub biometanu ma być obowiązany nie wykorzystywać jako surowców do wytwarzania biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu lub do wytwarzania biometanu z biogazu paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia lub biomasy, biogazu lub biopłynów, zanieczyszczonych substancjami niebędącymi biomasą, biogazem lub biopłynami zwiększającymi ich wartość opałową, z wyjątkiem konieczności dodania gazu zmieniającego ciepło spalania biometanu, ze względu na wymogi operatora sieci, do którego instalacja jest przyłączona, a ilość i jakość tego gazu można jednoznacznie określić.

Z powyższą zmianą łączy się propozycja dodania ust. 4 w art. 83l ustawy o OZE, który ma określić zasady dodawania gazu do biometanu oraz zmiana art. 83m w ust. 3 pkt 4 ustawy o OZE, który dotyczy deklaracji składanej przez wytwórcę biometanu Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki.

W art. 2 projektu zawarty jest przepis przejściowy.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 1361.

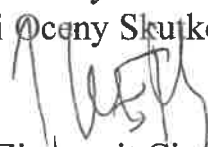
Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii
nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej
w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
naczelnik wydziału
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

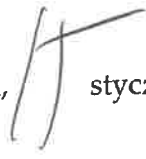
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieslik

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, stycznia 2025 r.

DP.IV.024.2.2025.MJ

RPW/2464/2025-1P

EZO RP KS
ZSKSDS Sekretariat SZSKSDS (ZSKS-D6)
Data rejestracji: 2025-01-22
Data wpływu: 2025-01-22

Pan

Jacek Cichocki

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 2 stycznia 2025 r. (znak: SPS-WP.020.315.6.2024) dotyczącego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.020.315.6.2024
Data wpływu 20.01.2024

Prezes
Narodowego Banku Polskiego
Adam Glapiński

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

Adres do korespondencji:

Parzniew, ul. Przyszłości 5, 05-804 Pruszków tel. 881 939 421

e-mail: sekretariat@krir.pl

www.krir.pl

KRIR/JM/ 74 /2025

Warszawa, 23.01.2025 r.

Pan Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

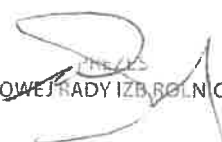
Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo Pana Ministra z dnia 02 stycznia 2025 r., znak: SPS-WP.020.315.6.2024, przy którym przekazano do konsultacji publicznych *poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii*, przekazuję następujące stanowisko samorządu rolniczego.

Jedną z barier dla rozwoju sektora biometanu w Polsce jest charakterystyka sieci dystrybucyjnych. Ze względu na zróżnicowaną wartość ciepła spalania gazu w polskich sieciach gazowych, w wielu przypadkach konieczne jest dostosowanie jakości biometanu przed zatłaczaniem do sieci. Chodzi o zwiększenie ciepła spalania poprzez dodanie propanu lub innego gazu do biometanu. Rozwiązanie takie stosują Niemcy i Wielka Brytania. Proponowany projekt zakłada doprecyzowanie w ustawie o odnawialnych źródłach energii, że mieszanie biometanu z innymi gazami jest możliwe, z założeniem, że do obliczania ujemnego salda, paliwo dodatkowe nie jest uwzględniane.

W związku z powyższym, nie wnosimy uwag do zaproponowanego projektu.

Pozostaję z poważaniem

KRAJOWEJ RADY IZB ROLNICZYCH
WIKTOR SZMULEWICZ

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-WP.020.315.12.2024

Data wpływu 24.01.2025r.

Opólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych

Katowice, 21 stycznia 2025 r.

**Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W związku z przedłożonym do zaopiniowania projektem ustawy *o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii* (SH.020.311.2024), Opólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych przedstawia następującą opinię.

Proponowany projekt nowelizacji wprowadza istotne rozwiązania dla sektora energetycznego, które mogą mieć pozytywny wpływ na jednostki samorządu terytorialnego (JST). Szczególnie pozytywnie należy ocenić perspektywy rozwoju infrastruktury, w tym budowy biometanowni, które mogą przyczynić się do wzrostu zatrudnienia, modernizacji lokalnej infrastruktury, wdrażania nowoczesnych technologii oraz zwiększenia dochodów JST, między innymi z tytułu podatku od nieruchomości.

Jednocześnie należy zauważyć, że w samorządach lokalnych często brakuje ekspertów w zakresie analiz finansowych i technicznych dotyczących tak zaawansowanych projektów. Z tego też względu wskazane byłoby zapewnienie JST wsparcia eksperckiego w procesie wdrażania przepisów wynikających z nowelizacji.

Reasumując, projekt ustawy oceniany jest pozytywnie, przy czym kluczowe jest zapewnienie wsparcia dla JST w realizacji przewidywanych rozwiązań.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYNIUM SEJMU

L.dz. 878-WD.020.311.M.2024

Data wpływu 23.01.2025

Z wyrazami szacunku,

Witold Magryś
Dyrektor Biura
Śląskiego Związku Gmin i Powiatów
Prezydencja OPOS

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 23/01 2025 r.

1001-1.0280.8.2025

dot. SPS-WP.020.315.6.2024

RPW/3498/2025-1P

EZD RP KS
ZSKSDS Sekretariat ZSKSDS (ZSKS-D8)
Data rejestracji: 2025-01-29
Data wpływu: 2025-01-29

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 2 stycznia 2025 r., dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii (brak numeru druku sejmowego), przekazanego do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 390), uprzejmie informuję, że nie przedstawiam opinii o tym projekcie, odnoszącym się do problematyki leżącej poza zakresem zadań prokuratury.

Łanę wyrazy szacunku,

Adam Bodnar

Adam Bodnar

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-WP.020.315.16.1024

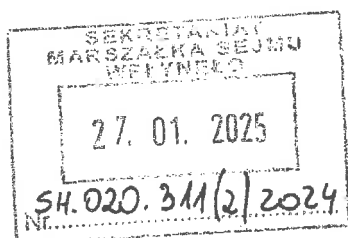
Data wpływu 31.01.2025 r.

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Warszawa, dnia 27 stycznia 2025 r.

Janusz Kowalski
Posel na Sejm RP

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Jako reprezentant wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii, złożonym do Laski Marszałkowskiej w dniu 23 grudnia 2024 r., informuję Pana Marszałka, że zaproponowane w projekcie ustawy cel który ma być osiągnięty jest możliwy jedynie poprzez zaproponowaną inicjatywę ustawodawczą.

Nie ulega także wątpliwości, że projektowana zmiana jest zgodna z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023r. poz. 221), gdyż prowadzi ona do pobudzenia rozwoju gospodarczego. Projekt ustawy nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, a także wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje obciążenia administracyjnego mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt wywołuje pozytywne skutki gospodarcze i ma wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców z uwagi na rozwój nowego sektora gospodarczego w Polsce oraz zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego poprzez produkcję biometanu, który zastępuje importowany gaz ziemny

WYDZIAŁ ODSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. 88-WP.020.315.13.2024

Data wpływu 27.01.2025